

חיים רמון:

„או שיוותרו על סיגריה או על חלק מהדיון!“

חיים רמון, היושבראש החדש של סיעת המערך בכנסת, העביר כבר בישיבה הראשונה החלטת: אסור לעשן בישיבות הסיעה. שאלתי אותו אם זו היתה משימה קשה לביצוע.

לא ממש קשה. היו אחדים שהתנגדו. מישוהו ניסה להעיר משהו. אבל כאשר אמרתי שבסיעה יש אחד, לפחות, הסובל מבעיות בדרכי-הנשימה, והעשן גורם לו נזק בריאותי ישיר ומיידי, נמוגו שרידי ההתנגדות ונרחו. מי שלא יוכל להחזיק מעמד, יאלץ לצאת החוצה, להפסקת-עישון.

● אבל במיקרה כזה הוא יפסיד חלק מהדיונים... אי אפשר ליהנות מהכל. או שיוותרו על סיגריה, או על חלק מהדיונים.

● אתה עישנת אי פעם?

לא. אולי לקחתי סיגריה אחת, בגיל 14 או 15, ולא מצאתי בה כל טעם. הערפתי שוקולד וסוכריות — אז עוד יכולתי להרשות את זה לעצמי.

● האם אתה נהוג לבקש, בכל מקום שבו אתה נמצא, שלא יעשנו?

לא. אני לא מיסיונר, כמו שקורה לפעמים לכאלה שעישנו

בריאות

ההפסיקו. אני לא מבקש בכל מקום, אבל מאוד מפריע לי כאשר אנשים מעשנים בחדרים סגורים. כאשר 20-30 אנשים מעשנים בחדר אטום, ואחרים מעשנים סיגרים, אני רואה כזה חוסר-התחשבות מצידם, הגובלת בגסות-רוח.

העישון פחות מפריע לי כאשר אני יושב בחדר עם עוד אדם אחד, הרוצה לעשן. במיקרה כזה אני מוכן להתחשב בו, למרות שאני מצפה שהוא יתחשב בי.

● אשתך לא מעשנת. אבל כיצד נהגת בעבר, כאשר יצאת עם נשים שטישנו?

שוב, אני לא מיסיונר, אבל כאשר הייתי ביחסים קרובים עם מישהי, הייתי מנסה לשכנע אותה להפסיק. אף פעם לא העמרתי אולטימטום בעניין, הערפתי ררכינעם.

● אילו יכולת, מה עוד היית עושה בעניין העישון? אילו הייתי יושבראש של אחת מוועדות-הכנסת, הייתי אוסר על העישון בזמן הישיבות. יושבראש יכול לעשות זאת. במיונך הכנסת הייתי מקצה איזור קטן למעשנים, ואת השאר — ללא מעשנים. יש שם הרבה עשן, ולפעמים גם הרבה אש.

(נעמי רון)

מיכל רפאלי:

„כל הזמן עבדתי באנרגיה שבאה מן הבטן!“

העיתונאים המתקשרים עם ר"ץ נתקלים בדובר חדש, ונדהמים.

במשך שמונה השנים האחרונות היתה מיכל רפאלי הדוברת של ר"ץ, אולי החרוזה ביותר מבין רשימה ארוכה של דוברים. היא התחילה בתפקיד זה כשר"ץ היתה מיפלגה בת חברת-כנסת אחת — שולמית אלוני. נוסף על תפקידה המוגדר של דוברת-הסיעה, עשתה מיכל את הכל, ועברה שלוש מערכות-בחירות. במהלך השנים גדלה עם המפלגה, וכך גדלה גם השפעתה ומיקצועיותה. היא היתה מנדנדת לעיתונאים ללא-לאות, לא מרפה ולא מניחה.

בימים אלה עזבה את התפקיד, שאלתי אותה מדוע. כבר שמונה שנים שאני עושה דוברות מאוד אינטנסיבית של אופוזיציה. אני צריכה להגיב כל הזמן. זה שוחק מאוד. בשנה האחרונה, שהיתה שנת-בחירות, נכנסתי לסיחור, כי יש הרגשה במצב כזה שאם אשקיע עוד קצת עבודה, יכואו עוד קצת בוחרים. אחרי הבחירות הבנתי שהולכים לעוד ארבע שנים של אופוזיציה, ליד ממשלה מקייר-אליקיר, וצריך הרבה אנרגיה.

● ואין לך עוד אנרגיה?

כל השנים עבדתי בעזרת אנרגיה שבאה מהבטן, ועכשיו אני מרגישה שאני צריכה שינוי. השינוי יביא את האנרגיה.

● מה את הולכת לעשות?

כרגע אני מפיקה סרט ללישכה-לפניות-הציבור של ר"ץ, ואני נורא נהנית.

● אבל זה משהו זמני.

אני עושה עוד כמה פרויקטים נ"ץ, כמו ייעוץ לסיעה ודברים שבבעבר לא היה לי זמן וזמן אליהם, כי דוברות זה להתעסק כל הזמן עם מחר בבוקר.

● את מחשבת משהו מחוץ לר"ץ?

מיפלגות

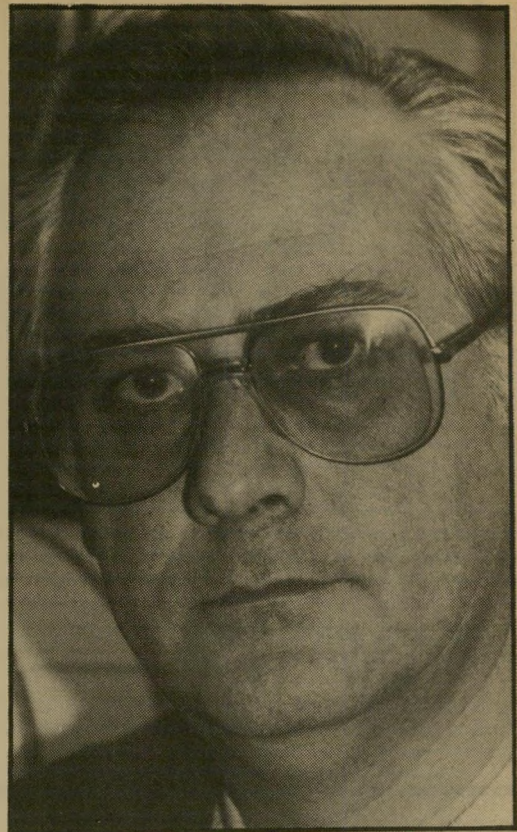
אני מאוד קשורה לר"ץ. זה בית פוליטי, אידיאולוגי. יש לי חברים מאוד קרובים שם. אני קשורה לשולה אלוני, הלכתי איתה דרך ארוכה ולמרותי ממנה המון. אבל לפעמים צריך לדעת מתי ללכת. ומהרגע שהחלטתי שאני לא מתמודדת על מקום ברשימה לכנסת, כי אני רוצה להיות בראש פרטי, ידעתי שאני צריכה שינוי. אני רוצה להשתלב במשהו חדש, משהו בהקמה.

● אין אפשרות שתקומי משהו חדש בתוך המיי-פלגה?

ר"ץ עוד לא ממוסדת, יש עוד דברים שאפשר לעשות. למשל, להקים מערכת פעילות והתרמות וגיוס אוהדים בחו"ל.

● ולא קשה לך שאת כבר לא בעניינים?

שלב ההחלטה היה קשה, אבל הרגשתי שאני חייבת לעצמי. יש לי מחליף, ואני חושבת שהוא יעשה את העבודה לא פחות טוב ממני. כרגע אני מרגישה הקלה. יש לי פתאום זמן לקרוא ספר, או לראות והוצה אחר-הצהריים, למרות שלעיתים אני עדיין מוצאת את עצמי הרבה יותר מדי זמן עם שפופרת-הטלפון ביד. אבל זה כבר, כנראה, חלק ממני, ואני צריכה להשלים עם זה. (ננת טרונוסטי)

אבי שפירא:

„אי אפשר היום לחזות רעשי-אדמה בארץ!“

הרעש בארמניה ושני רעשי-האדמה בגילבוע היוזו משהו במישרד-האנרגיה. משה שחל, שר-האנרגיה והתשתית, העלה את הנושא בישיבת-ממשלה, פיקוד-צפון נערך לרעשי-אדמה. העיתונים מלאים בכותרות על רעש צפוי, והציבור מצא לו סיבה חדשה להיסטריה.

שאלתי את הד"ר אבי שפירא, ראש המכון הסייס-מולוגי, על מה הרעש.

לפי רעתי, זהו שילוב של כמה גורמים. רעשי-האדמה בארמניה ומישלחת-הסייע שנשלחה לשם גרמו למודעות לנושא. התרחשו גם שתי רעידות-אדמה חלשות בגילבוע.

● האם הרגישות אצלנו לרעשי-אדמה גבוהה?

רעידות-אדמה, גם אם הן חלשות, מדליקות אצלנו, במכון, נורה אדומה. משום-כך דיווחנו על זה לצנא ולמישטרה, ומכאן זה התגלגל הלאה, לכלי-התיקשורת.

● האם ניתן לחזות במדויק רעשי-אדמה?

אי-אפשר לחזות רעשי-אדמה. שמעתי על הצלחות בחיזוי, אבל זה לא ריאלי בישראל. אין לנו מודל שלפיו אנחנו יכולים לחזות, כי כרי לחזות פעילות מסוג כזה צריך להכיר את הרקע, ואת הפעילות הסייסמית בישראל אנחנו בודקים רק מ-1982.

● מבאן שאין לך שום בשורות לאומה?

למולנו, ישראל איננה נמצאת באיזור פעיל מבחינה סייסמית. היו כמה רעשי-אדמה קלים ב-15 השנים האחרונות, שכלל לא הגיעו לתיקשורת.

מבחינת הסייסטוריה הסייסמולוגית צפוי איזור שלנו רעש-אדמה בסדר-גודל של שש בסולם-ריכטר בשנים הקרובות, או בעשרות-השנים הקרובות. אבל אין סיכוי שנרע מתי, איך ואיפה יתרחש הרעש. ההנחות שלנו נשענות על העובדה שלא עברה מאה מבלי שתתרחש רעידת-אדמה הרסנית באיזורנו, והאחרונה היתה ב-1927.

רעשי-אדמה

● אז על מה אתם ממליצים בכל זאת?

להתרכז בנושא המניעה. לפי נתונים שהגיעו לירינו, גם בארמניה וגם במכסיקו חילצו מיספר קטן של ניצולים מההריסות, מדובר בכמה מאות אנשים, וזה היה למרות המאמץ המשותף של מדינות העולם. החילוצים היה במקומו, אבל צריך להגיע למצב שבו לא יהיה הרס כזה כתוצאה מרעשי-אדמה.

● הווה אומר...

רעידת-אדמה היא תופעה-טבע, ואילו האסון נגרם בידי אדם. אם הבתים לא יתמוטטו, אנשים לא ייהרגו. כל בניין צריך להיות עמיד בפני רעשי-אדמה. מכאן שצריך להקפיד על בנייה תיקנית, ומבחינה זאת המצב בארץ איננו משוביע-רצון. במיסגרת תיכונן הבנייה צריך גם להתחשב בתשתית, בתנאי-הקרקע ובתנודות-הקרקע. מן הראוי שיערך בארץ סקר-מיבנים. מתוך התייחסות מיוחדת למיבני ציבור, כמו בתי-חולים ובתי-ספר. צריך להיערך מבחינת חברת מקורות, חברת-השמל, משרד-ההגנה, משרד-השיכון. ארגיש טוב יותר אם המערכות האלה יהיו ערוכות למיקרה של רעש. (אוריח זרובכ)